

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **D. V. K.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 6. 2017, č. j. 30 A 136/2016 - 49,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 20. 7. 2017 kasační stížnost, kterou žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 21. 6. 2017, č. j. 30 A 136/2016 - 49. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 7. 2016, č. j. MV-90154-10/SO-2016, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 4. 2016, č. j. OAM-51029-27/DP-2013, o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná. Zároveň s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Tento svůj návrh nijak neodůvodnil. Výrokem II. usnesení ze dne 24. 7. 2017, č. j. 5 Azs 214/2017 - 4, které bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 27. 7. 2017, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení uvedl a doložil skutečnosti svědčící o tom, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel svůj návrh odůvodnil až dne 15. 8. 2017. Uvedl, že se na území České republiky nachází již dlouhou dobu a vytvořil si zde vazby rodinného a soukromého charakteru; pokud by v důsledku účinků rozhodnutí opustil Českou republiku, vznikla by mu nenahraditelná újma. Poukázal na své právo na spravedlivý proces spočívající v možnosti aktivně se účastnit řízení o soudním přezkumu rozhodnutí správního orgánu. Podle jeho názoru přiznáním odkladného účinku nemůže žádným jiným osobám vzniknout újma a nemůže být ani v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že stěžovateli nemůže vzniknout nepoměrně větší újma, než jiným osobám, jelikož ta by stěžovateli vznikla až na základě správního vyhoštění z území České republiky. V řízení o něm by byla zkoumána nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele ve smyslu § 119a zákona

č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Stěžovatel hrozící újmu nijak nekonkretizoval. Je zastoupen advokátem, který dostatečně zajišťuje ochranu jeho práv.

[4] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[5] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno bez dalšího očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[6] Žádost o přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizována a doložena konkrétními důkazy, protože stěžovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. Stěžovatel tedy musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem tato újma spočívá a jaký je její rozsah, a rovněž musí být postaveno najisto, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Absence byť jedné z uvedených kumulativních podmínek má za následek nemožnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Na podporu svých tvrzení musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[7] O návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku, byť ve vztahu k žalobě, již rozhodoval krajský soud usnesením ze dne 27. 9. 2016, č. j. 30 A 136/2016 - 25, kterým byl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Se závěry v něm vyslovenými se zdejší soud ztotožňuje. V posuzované věci nelze *a priori* vyloučit, že právní následky rozhodnutí žalovaného by pro stěžovatele mohly znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť pro výkon jeho práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky až do skončení řízení o kasační stížnosti a navíc dle svého tvrzení má na území České republiky osobní a rodinné vazby.

[8] K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážít intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“⁶. V dané věci však nebylo prokázáno, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Naopak ze spisové dokumentace vyplývá, že stěžovatel byl rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 3 T 85/2013 - 659, potvrzeným usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2015, č. j. 9 To 328/2015 - 686, uznán vinným z pokračujícího přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v relevantním znění, za což mu byl uložen trest odnětí svobody

pokračování

v trvání 1,5 roku s podmíněným odkladem výkonu trestu odnětí svobody a zkušební doba mu byla stanovena na 2 roky, tj. do 5. 11. 2017. Uvedená rozhodnutí soudů nabyla právní moci dne 5. 11. 2015. Tyto zjištěné skutečnosti stěžovatel nijak nerozporuje ani nevyvrací. V takovém případě veřejný zájem na dodržování platných právních předpisů na území České republiky a na ochraně společnosti před kriminalitou a dalšími protispolečenskými jevy převáží nad tvrzenými zájmy stěžovatele (právem na spravedlivý proces a případně i vedení rodinného a osobního života na území České republiky po dobu vedení předmětného správního a soudního řízení).

[9] S ohledem na uvedené nebyla splněna jedna z kumulativních podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, spočívající v tom, že přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele zamítl.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu